

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Németh L. Zsolt (1061 Budapest, Andrásy út 128.) által képviselt
Pethő András (1074 Budapest, Dob utca 76-78.) **felperesnek**

a dr. Lakatos Jenő Zoltán (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 1-3.) által képviselt
Miniszterelnökség (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 1-3.) **alperes ellen**

közérdekű adat kiadása iránt indított perében meghozta a következő

R É S Z Í T É L E T E T .

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja ki dr. Lázár János Miniszterelnökséget vezető államtitkár 2013. március 22-23-ai svájci, és a 2013. július 26-27-ei olaszországi kiküldetésével kapcsolatban az alábbi adatokat a felperes részére:

- az államtitkár mely feladatainak végrehajtása érdekében volt szükség az utazásra,
- mely szállodában szállt meg a delegáció,
- szállásköltségeket, utazásonként és szállodánkénti bontásban.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 37.500,- (harminchétezer-ötszáz) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Ítéltáblához címezve a Fővárosi Törvényszéknél kell három példányban benyújtani.

Az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselet kötelező. A jogi képviselő közreműködése nélkül előterjesztett fellebbezés hatálytalan. A fél a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény rendelkezései szerint kérheti pártfogó ügyvéd kirendelését a lakóhelye szerint illetékes jogi segítségnyújtó szolgálatnál.

A felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti a tárgyalás megtartását.

INDOKOLÁS

A bíróság a felek nyilatkozatai és a rendelkezésre álló okiratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes a 2014. január 30-án kelt, dr. Lázár Jánosnak - a Miniszterelnökséget vezető államtitkárnak - címzett beadványában adatok közlését kérte az államtitkár a 2013. március 22-23-ai svájci és a 2013. július 26-27-ei olaszországi kiküldetésével kapcsolatban, az alábbiak szerint:

1. Az egyes kiküldetésre az államtitkár mely feladatainak végrehajtása érdekében volt szükség?
2. Az egyes kiküldetések alkalmával az államtitkár egyedül utazott vagy más személy is részt vett a kiküldetésben?
3. Amennyiben a kiküldetések alkalmával más személy is utazott az államtitkár társaságában, úgy pontosan hány fő vett részt a delegációban?
4. A delegáció minden tagja közszolgálati alkalmazott volt (ide értve pl. a hivatalos szolgálat jogviszonyban lévőket is)?
5. A delegáció minden tagjának az utazással összefüggésben felmerült költséget a Magyar Állam (Miniszterelnökség vagy valamilyen alárendelt szerve) viselte?
6. Amennyiben igen, pontosan melyik magyar állam szerv volt a költségviselő?
7. Az egyes kiküldetések alkalmával mely szállodában szállt meg a delegáció? (amennyiben a delegáció több tagja más-más szállodában szállt meg, kérte az összes szálloda megjelölését)
8. Az egyes kiküldetések szállásköltségeit a 7. kérdésben foglalt bontásnak megfelelően a delegáció tagjai szerint személyenkénti megosztásban is kérte közölni.

A felperes mint sajtómunkatárs a közérdekű adatok kiadása iránti kérelme előterjesztését megelőzően a kért adatok kiadásáról egyeztetést folytatott az alperes munkavállalójával, Hajdú Petrával. Hajdú Petra 2014. január 3-án elektronikus levelet küldött a felperes részére, amelyben megválaszolta az utazások költségeire vonatkozó kérdését, és arról is tájékoztatta a felperest, hogy dr. Lázár János utazásaira az Információs Hivatal munkájával kapcsolatos feladatainak elvégzésével összefüggésben került sor, delegációval utazott, a delegáció négy-ötcsillagos szállodákban szállt meg.

Az alperes a per első tárgyalásán választ adott a felperes 4., 5., 6. és 8. szám alatti kérdéseire, akként, hogy a delegáció valamennyi tagja közszolgálati alkalmazott volt, az utazáson az Információs Hivatal munkatársai vettek részt, az utazás minden költségét a Miniszterelnökség viselte, a delegáció tagjai utazásonként két-három napot töltöttek egy szállodában.

Az alperes a 2014. április 9-én kelt beadványában úgy nyilatkozott, hogy dr. Lázár János államtitkár a svájci utazás során egy német állampolgárral tárgyalta a magyar-német valamint a magyar-orosz üzleti kapcsolatokról, míg az olaszországi utazása során a Svájcba illegálisan vitt magyar pénzeszközökkel kapcsolatban folytatott tárgyalást, a tárgyalópartner által megjelölt szállodában. Az utazások alkalmával minden esetben kíséreléssel utazott, a tárgyalópartnereit azonban nem áll módjában megnevezni.

Az alperes a 2014. május 27-ei tárgyaláson a felperes 3. számú kérdésére úgy nyilatkozott, hogy az utazások alkalmával két főből álló delegációk utaztak.

A felperes – az alperes által az eljárás során szolgáltatott adatokra figyelemmel – a keresetét többször módosította, végleges keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest – dr. Lázár János 2013. március 22-23-ai svájci utazásával és a 2013. június 26-27-ei olaszországi kiküldetésével kapcsolatban – az alábbi adatok kiadására, illetve kérdések megválaszolására:

1. Az államtitkár mely feladatainak végrehajtása érdekében volt szükség?
2. Az egyes kiküldetések alkalmával mely szállodában szállt meg a delegáció?
3. Az egyes kiküldetések szállásköltségeinek kiadására utazásonkénti és szállodánkénti bontásban.

Ezen túlmenően a felperes perköltségigényt is előterjesztett.

A keresetét az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló, 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotörvény) 31. §-ának (1) és (7) bekezdése alapján terjesztette elő.

Álláspontja szerint dr. Lázár János mint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár az Infotörvény 26. §-a (1) bekezdésének hatálya alá tartozó állami feladatot ellátó személynek minősül, az utazásokra közfeladat ellátása céljából került sor, ezért a kért adatok az Infotörvény 3. §-ának 5. pontja alapján közérdekű adatnak minősülnek, és a 26. §-ban foglaltak alapján megismerhetők. Az alperesnek lehetővé kell tennie, hogy az adatokat – erre irányuló igény alapján – bárki megismerhesse. Érvéle szerint a főszabály, az állami szervek által kezelt, illetve rájuk vonatkozó információk nyilvánossága, ez alól csak Infotörvény tesz kivéteit, azaz a törvényi vélelem szerint közérdekű adatról van szó.

Előadta, hogy a dr. Lázár Jánosnak mint a Miniszterelnökséget vezető államtitkárnak címzett, 2014. január 30-án kelt, a közérdekű adatok kiadására irányuló beadványára nem kapott választ. Azt nem vitatta, hogy 2014. január 31-én Hajdú Petrától – elektronikus levélben – választ kapott a feltett kérdéseinek egy részére, álláspontja szerint azonban a válaszüzenet nem utalt arra, hogy az a közérdekű adat kiadására vonatkozó kérelmére érkezett. Arra is hivatkozott, hogy a közérdekű adat kiadására vonatkozó kérelmét az államtitkárnak címezte, de a 2014. január 31-én érkezett válasz nem utalt arra, hogy az államtitkár nevében a közérdekű adatokat Hajdú Petra adta ki. Azért sem gondolta, hogy Hajdú Petra levele a közérdekű adat kiadására irányuló kérelmére vonatkozó válasz lenne, mert korábban közte és Hajdú Petra között levelezés folyt az adatok kiadásáról.

Az 1. számú kérdésére nem fogadta el az alperes azon választát, miszerint az utazásokra az Információs Hivatal működésével és feladataival összefüggésben került sor. Nem fogadta el az alperesnek a 2014. április 9-én kelt előkészítő iratában az utazás céljával kapcsolatban tett állításait sem, mivel azt túl általánosnak találta. Arra is utalt, hogy beadványban adott válasz valóságtartalma kétséges, figyelemmel arra, hogy a válasz szerint az olaszországi utazásra a Svájcba vitt magyar pénzüsszegekkel kapcsolatban került sor, illetve hogy a svájci utazás a magyar-német üzleti kapcsolatok miatt jött létre. Hangsúlyozta, hogy az állampolgároknak joguk van pontos információt kapni arról, hogy az államtitkár hova és milyen okból utazik. Előadta, hogy az alperestől pontos választ vár arról, hogy az államtitkár milyen feladatának végrehajtása érdekében került sor az utazásokra, annak közlését kérte, hogy az államtitkár

miért utazott az adott országokba és „mit csinált ott”.

A 2. és a 3. számú kérdése kapcsán az eljárás során mindvégig hangsúlyozta, Infotörvény 3. §-ának 5. pontja szerint az érintett adatok közérdekű adatnak minősülnek. Álláspontja szerint a szállodánkénti bontásban megadott szállásköltségek és a delegáció tagjainak száma alapján ítéltető csak meg, hogy a Miniszterelnökség milyen módon gazdálkodik a közpénzekkel, amelyből az utazásokat fizették. Az adatok megismerhetőségének hiányában nem lehet eldönteni, hogy a Miniszterelnökség takarékosan gazdálkodott-e a közpénzzel. Hivatkozott az Alaptörvény 39. §-ának (2) bekezdésében foglaltakra.

Vitatta, hogy az adatok nemzetbiztonsági érdekből ne lennének kiadhatóak. Előadta, hogy az általa kért adatok főként az említett utazásokkal kapcsolatos költségekre, kiadásokra vonatkoznak, ezek megismerhetősége pedig hozzájárul a közpénzekkel való felelős gazdálkodás ellenőrzéséhez. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 2/2014. (I. 21.) AB határozatában foglaltakra, amelyek szerint a nemzetbiztonsági érdek közérdekű adatok iránti igény megtagadásának okaként nem hívható fel az adatkezelő szabad belátása szerint, hanem csak akkor, ha a tájékoztatás ténylegesen a nemzetbiztonsági érdek sérelmével járna. A szállodák pontos megnevezése kapcsán arra mutatott rá, hogy az utazásokra már sor került, ezért nem valószínű, hogy nemzetbiztonsági kockázatot jelentene az adatok kiadásának.

Az alperes a kereset elutasítását kérte és perköltségigényt is előterjesztett.

Előadta, hogy az egész eljárás egy sajtóügyként indult, és miután a felperes szerint az nem vezetett eredményre, az Infotörvény alapján kérte az adatok kiadását. Álláspontja szerint ez felveti a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmének kérdését is.

Vitatta, hogy nem válaszolt a felperes közérdekű adatkiadására irányuló kérelmére. Hivatkozott a felperesnek 2014. január 31-én küldött elektronikus levélre, amelyben megválaszolta a felperesnek az utazásokkal kapcsolatban feltett kérdését és arról is tájékoztatta a felperest, hogy az utazásokra az Információs Hivatal feladatainak elvégzésével összefüggésben került sor, az államtitkár delegációval utazott, és azt is közölte, hogy milyen kategóriájú szállodákban szállt meg.

A per első tárgyalásán úgy nyilatkozott, hogy nem ismeri a korlátozott terjesztésű iratokat, nem tudja, hogy az államtitkár pontosan milyen feladatának végrehajtása miatt került sor az utazásokra, ugyanakkor az adatok közérdekű minőségét nem vitatta.

A 2014. április 29-én tartott tárgyaláson tett nyilatkozata szerint nem állítja, hogy a svájci és olaszországi utak vonatkozásában kért adatok minősített adatok, de azt igen, hogy nem kapott arról tájékoztatást, hogy azok minősített adatok lennének. Állította, hogy a 2014. április 29-én kelt beadványában közölt adatok kiadásával a felperes első keresetében foglaltaknak eleget tett, az adatkiadásra irányuló kérelme szerint a felperes egyéb adatok kiadását nem kérte, ezért azt a perben sem kérheti.

A 2014. május 27-én tartott tárgyaláson vitatta, hogy közérdekű adatoknak minősülnének az azzal kapcsolatos adatok, hogy az államtitkár az utazásai során kivel és milyen célból

találkozott. Azt viszont nem vitatta, hogy az utazásokra közfeladat ellátása céljából került sor, sőt azt maga is állította.

Úgy nyilatkozott, hogy az utazásokról nem készültek rögzített adatok, feljegyzések. Olyan adatok kiadásáról lehetne csak szó, amelyek rögzítettek, azonban a nyilatkozata szerint a kiadottakon túl egyéb rögzített adatok nincsenek a birtokukban. Egyebekben pedig az adatkiadás vonatkozásában nemzetbiztonsági kockázatra is hivatkozott.

Az per első és második tárgyalásán állította, hogy a delegáció létszámáról azért nem ad ki tájékoztatást, mert az nemzetbiztonsági érdekeket sértene. Később a 2014. május 27-én tartott tárgyaláson az adatokat mégis kiadta a felperes részére. Hivatkozott arra, hogy az utazásokra az államtitkár Információs Hivatallal kapcsolatos feladataival összefüggésben került sor, az Infotörvény 27. §-ának (1) bekezdése alapján pedig az Információs Hivatal eljárása során minősített adat keletkezhet, amely nem ismerhető meg, illetve az Infotörvény 27. §-a (2) bekezdésének b) pontja szerint a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot a törvény nemzetbiztonsági érdekből korlátozhatja. Nemzetbiztonsági okokra és kockázatra hivatkozva nem válaszolta meg a felperesnek az adatkiadási kérelmében 3. és 7. szám alatt feltüntetett kérdéseit.

A szállodák konkrét megnevezésére, a szállásköltségek szállodánkénti bontására irányuló kereseti kérelem elutasítását elsődlegesen azért kérte, mert álláspontja szerint ez az adatszolgáltatási kérelem már olyan speciális információkat tartalmaz, amely miatt nem minősül közérdekű adatnak – vagyis az adatok közérdekű jellegét vitatta –, másodlagosan nemzetbiztonsági okra, nemzetbiztonsági érdekre hivatkozott. A nemzetbiztonsági kockázatot abban látta, hogy az államtitkár általában az utazásai során ugyanazokon a helyeken száll meg. Hangsúlyozta, hogy már közölték a felperessel, hogy a delegáció milyen kategóriájú szállodákban szállt meg.

A kereset alapos.

A polgári perrendtartásról szóló, 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 163. §-ának (2) bekezdése szerint a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás [141. § (2) bekezdése] ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel.

Az perben nem volt vitatott – sőt maga az alperes is úgy nyilatkozott –, hogy a perbeli utazásokra közfeladat ellátása céljából került sor, azok költségét pedig a Miniszterelnökség közpénzből fizette, ezért ezt a tényt a bíróság valónak fogadta el.

I. Az adatok közérdekű jellege

A bíróság az alperesi ellenkérelemben foglaltakra figyelemmel elsőként azt vizsgálta, hogy a felperes által kiadni kért adatok közérdekű adatoknak minősülnek-e.

Magyarország Alaptörvényének Nemzeti Hitvallása szerint „népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait; ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi”.

Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

A polgárait szolgáló demokratikus állam működésével szembeni alaptörvényi követelmény a közfeladatot ellátásával kapcsolatos átláthatóság, a közélet tisztasága, valamint a közügyek méltányos, visszaélés és részrehajlás nélküli intézése. Az állam demokratikus működéséhez elengedhetetlen az információszabadság és az információk átláthatósága.

Az Alaptörvény 39. cikkének (2) bekezdése szerint a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyonra vonatkozó adatok közérdekű adatok.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az Alaptörvény minden közpénzekre vonatkozó adatot közérdekű adattá minősített, a nyilvánosságot és az átláthatóságot tette főszabállyá.

Az Infotörvény 3. §-ának 5. pontja szerint közérdekű adat: az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat.

Az Infotörvény rendelkezései - az Alaptörvénnyel összhangban - az állam átlátható működését és a közpénzek ellenőrizhető felhasználását követelik meg.

1. A szállodák pontos megnevezése

A bíróság az Infotörvény rendelkezéseit az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak alapján értelmezte, amely szerint „a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

A bíróság ezzel kapcsolatban rámutat: ha nem biztosított annak megismerése, hogy a közpénz pontosan mire, milyen szállásra - és abból levezethetően - milyen szolgáltatásra lett kifizetve, akkor - a jogalkotó céljával ellentétesen - nem biztosított a közpénz felhasználásának ellenőrzése. A szolgáltatás pontos tárgyának ismerete nélkül, önmagában a díj összege nem alkalmas annak eldöntésére, hogy indokolt volt-e vagy sem a közpénz elköltése, hiszen az egyes szállodák - még az azonos besorolásúak is - különböző árakon, különböző szolgáltatásokat nyújtanak.

A bíróság az Alaptörvény és az Infotörvény fenti rendelkezései alapján megállapította, hogy közérdekű adatnak minősül, hogy az államtitkár és a delegáció konkrétan mely szállodákban szállt meg.

2. Az ellátott közfeladat pontos megjelölése

Az utazások céljára irányuló felperesi adatkérés vonatkozásában az alperes vitatta, hogy közérdekű adatnak minősülnének azon adatok, hogy az államtitkár kivel és milyen célból találkozott. A bíróság utal arra, hogy az alperes csak a per harmadik tárgyalásán adta elő ezen álláspontját, azt megelőzően, a 2014. április 29-én kelt beadványában az utazások céljáról részben maga is nyilatkozott.

A bíróság arra figyelemmel, hogy közpénzekből, közfeladat ellátásával kapcsolatban került sor az utazásokra - az Alaptörvény és az Infotörvény fenti rendelkezései alapján - megállapította, hogy közérdekű adatnak minősül, hogy az államtitkár az utazásai során kivel és milyen célból találkozott.

A bíróság egyetértett a felperes azon nyilatkozatával, hogy „az utazásokra az államtitkár mely feladatainak végrehajtása érdekében volt szükség” tartalmú kérdést az alperes a 2014. április 29-én kelt nyilatkozatával nem teljes körűen válaszolta meg. A bíróság álláspontja szerint az alperes azon válaszából, hogy „a svájci utazása során az államtitkár egy német állampolgárral a magyar-német valamint a magyar-orosz üzleti kapcsolatokról tárgyalt”, nem derül ki, hogy az utazásra az államtitkár mely feladatainak végrehajtása érdekében került sor, mivel az említett országok közötti üzleti kapcsolatok sokrétűek, szerteágazóak lehetnek. Az alperes válaszából nem derült ki, hogy az államtitkár az utazása során milyen jellegű üzleti kapcsolatokról, milyen státuszú személlyel tárgyalt, ezért nem állapítható meg, hogy az utazására mely feladatának végrehajtása érdekében került sor.

A bíróság a felperesi kérdés pontos megválaszolása érdekében - a kereseti kérelemnek megfelelően, azon nem túlterjeszkedve - szükségesnek tartja, hogy az alperes a kérdésre adott válaszában a svájci utazással kapcsolatban jelölje meg, hogy az államtitkár milyen jellegű üzleti kapcsolatokról, milyen státuszú, tisztségű tárgyalópartnerrel folytatott megbeszélést.

Az alperesnek az olaszországi utazásra adott válasza kapcsán, miszerint az államtitkár annak során „a Svájcba illegálisan vitt magyar pénzeszközökkel kapcsolatban folytatott tárgyalást”, a bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperesnek a válaszában meg kell jelölnie a tárgyalópartnerének státuszát, titulusát, annak érdekében, hogy megállapítható legyen, az utazására mely feladatkörével összefüggésben került sor.

A bíróság a tárgyalópartnerek nevének megadását nem tartotta szükségesnek a kérdés teljes körű megválaszolásához.

Az alperes a per harmadik tárgyalásán hivatkozott csak arra, hogy azért sem ad ki további információt az utazásokról, mert a találkozásokról nem készültek feljegyzések, azokról nincs - a korábbi közlésekben említettekén túl - rögzített adat.

Az eljárás során nem vált bizonyítottá, hogy az államtitkár utazásáról készített adatok minősített adatok lennének. Amennyiben azok lettek volna, értelemszerűen a 2014. április 29-én kelt beadványban adott tájékoztatásra sem kerülhetett volna sor. Erre való tekintettel a bíróság életszerűtlennek tartotta, hogy bármilyen módon vagy formában ne lenne rögzített, hogy a tárgyalásokra mi okból (svájci utazás) került sor, illetve milyen státuszban lévő személyekkel tárgyalt (olaszországi, svájci utazás) az államtitkár.

Miután a bíróság megállapította, hogy mind a szállodák neve, mind azon adat, hogy kivel és milyen célból tárgyalt az államtitkár, közérdekű adatnak minősül, azt vizsgálta, hogy a közérdekű adatok kiadhatóak-e a felperes részére.

II. A közérdekű adatok kiadhatósága

Az Infotörvény 28. §-ának (1) bekezdése szerint a közérdekű adat megismerése iránt szóban, írásban vagy elektronikus úton bárki igényt nyújthat be. A közérdekből nyilvános adatok megismerésére a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

A bíróság az alperesnek a felperes adatigénylésével kapcsolatban tett megjegyzéseivel kapcsolatban utal az Alkotmánybíróság 21/2013. (VII.19.) AB határozatban rögzítettekre, amelyek szerint „az Alaptörvény értelmében tehát az információszerzéshez kötődő érdekelttség igazolása nem szükséges”. A bíróság erre figyelemmel nem vizsgálta az adatigénylés indokoltságát, azt, hogy a felperesnek milyen célból van szüksége az adatra, mivel álláspontja szerint a joggal való visszaélés gyanúja jelen esetben nem merült fel.

Az Infotörvény 29. §-ának (1) bekezdése szerint a közérdekű adat megismerésére irányuló igénynek az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv az igény tudomására jutását követő legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 15 napon belül tesz eleget.

A bíróság megállapította, hogy a felperes közérdekű adatkiadásra vonatkozó kérelmének az alperes a 2014. január 31-én küldött elektronikus levélben foglaltakkal részben eleget tett.

Az Alaptörvény VI. cikkének (2) bekezdése alapján mindenkinek joga van a személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. Az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg; alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog tiszteletben tartásával korlátozható.

Az Infotörvény 27. §-ának (1) bekezdése szerint a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat nem ismerhető meg, ha az a minősített adat védelméről szóló törvény szerinti minősített adat. Az Infotörvény (2) bekezdésének b) pontja szerint a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot - az adatfajták meghatározásával - törvény nemzetbiztonsági érdekből korlátozhatja.

A közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozása körében az Alkotmánybíróság elvi élel mondta ki, hogy az információs szabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni, „egy demokratikus társadalomban a közérdekű adatok nyilvánossága a főszabály; ehhez képest a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozását kivételnek kell tekinteni” [12/2004. (IV. 7.) AB határozat].

Az alapjog korlátozásához a korlátozás indokának tényleges fennállását kétséget kizáró módon bizonyítani kell. A fentiekre figyelemmel az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az adatok minősített adatok, illetve azok kiadása nemzetbiztonsági kockázatot jelentene.

Az alperes a bíróság kérdésére a 2014. április 29-én tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem kapott arról tájékoztatást, hogy a svájci és olaszországi utazások vonatkozásában az adatok minősített adatok lennének. Az alperes az eljárás során - a bíróság felhívása ellenére - nem bizonyította, hogy az adatok kiadása nemzetbiztonsági érdekek sérelmével járna, ezzel kapcsolatban bizonyítási indítványt sem terjesztett elő. A bíróság - a fentiek alapján - az alperes azon hivatkozását, hogy az államtitkár az utazásai során általában ugyanazokban a szállodákban szokott megszállni, nem találta elegendőnek a közérdekű adatok nemzetbiztonsági érdekből történő kiadásának korlátozásához.

Mindezek alapján a bíróság az adatok kiadására kötelezte az alperest.

A bíróság pervesztessége folytán a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperesi jogi képviselői munkadíjának megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (6) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján, mérlegeléssel állapította meg, azzal, hogy a munkadíj az általános forgalmi adó összegét is tartalmazza.

Az eljárás az illetékről szóló, 1990. évi XCIII. törvény 57. §-a (1) bekezdésének o) pontja alapján illetékmentes volt.

Az ítélet elleni fellebbezési lehetőség a Pp. 233. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2014. május 27.

Dr. Kocsis Zsuzsanna Andrea s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

